

‘ಇವೆತ್ತಿನ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯೇನೋ, ಅಥವಾ ದಿನನಿತ್ಯದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಮಿದಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಬಹಿಹೋಗಿದೆಯೇನೋ.’

ಕಾವ್ಯ ತತ್ತ್ವ -ಚೈತ್ಯತನ್ಯ

‘ನನಗೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ತಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಬರಿಯುವುದು ಆಗದ ಕೆಲಸ ಬೀಳಿ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿದಾಗ, ಕಾಸುಂಗಲೆಯ ಮೃಗರಾಜನನ್ನು ಬೇನೇನೋಳಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಬೀರಿ ಸೂಳಿಯನ್ನು ಕಂಡವನೇ ಅವಳ ಜೀವಾಯಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಬಂದು ಸಮಾಧಿಕ್ಕಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಅವರ ಈ ಸ್ತಿರಿ ಸಾಳಿರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾಗೇತು.

‘ನನ್ನ ಕವನಗಳಿಗೆ ಮೈಯ ಬಿಂಗಿ ಸಾಕು. ಹೆಚ್ಚೊ ಬೇಡ. ಕಡಿಮೆಯೂ ಬೇಡ.

‘ನನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ವಸ್ತುಪ್ರಪಂಚ. ನಾನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸವೇ ವಸ್ತುವೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದೊಂದು ನನಗೆ ಅನುಭವವಾದದ್ವಾರ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಾನು ನಿಂತು, ಕೊಡುವ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ Significance ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಹೊರಿದ್ದರೂ ಅಯಿತು. ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಅಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

‘ನನ್ನ ಚಂತನೆಯ ಹಿಂದೆ William carlos Williams ಆದಿದ ಒಂದು ಸತ್ಯ ಮಿದಿಯುತ್ತಿರ್ಬೇಕು. ಅವನಂದ There are no thoughts but in things.

‘ಅಡಿಗರ ಗಮನ ಉದ್ದಕ್ಕು, ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಪ್ರತಿಮೆ ಅಥವಾ ಅನುಭವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೆಡ್ಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಹೇಳಬಯಸುವ ಸ್ತುಗಳ ಕಡೆಗೆ. ನನ್ನ ಸತ್ಯ-ಇದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ ಹೇಳಿರುವ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ.

ಪ್ರತಿಮೂ ವಿಲಾಸ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಿ, ಕನ್ನಡದ ಜ್ಞಾನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾವೆ ಆದುವ ಒಂದು ನಾಡಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಬರಿದು ತಿದ್ದಿದ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತರಬೇತು, ಮಾತು ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲೀಡಿದ ವಿಮೂರ್ಚಾತ್ಕಳ ಪ್ರಭ್ರಿತಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಒಂದಿದೆ ರಾಮಾನುಜನ್ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ. ಉಂಟ್ಕುಂಬಿ ಬಂದು ಹೋದ ಸಂಗತಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಥವ ತಿಂದ ಬೈಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಕುಳಿದಿದ ಹಲ್ಲು ಗುರುತನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾದಿ ಮರೆಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ತರೆದು ತೇಳಿರುವ ಶಕ್ತಿ(Still Life) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದೇ ತರಹದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾರಣಿ.

‘ಮೈ ಉರಿಯುವ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಮನಗೆ ಬಂದೆ ಹೋರಿಗೆ ತೋಟ.

ಕೆಂಡ ಸಂಪಿಗೆ ಮರ ಹೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಿತ್ತು’

(ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಹೂವಿಲ್ಲ)

ಆ ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜೊಡಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಚಮತ್ವಾರ ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿಯದಪ್ರೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮೂರು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಿನಿತ್ಯಕ್ಕೆ,